

[Henry Christensen.]

ført sagligt, dokumentarisk bevis for, at det absolut var den hurtigste og den nødvendige fremgangsmåde, den højtærede minister anvendte.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup gjorde gældende, at der måtte tages hensyn til, at det var en praksis, der ikke adskiller sig fra den praksis, man kender fra tidligere lejligheder også i den periode, hvor vi havde en borgerlig regering. Jeg har i dag citeret de synspunkter, den højtærede økonomiminister gjorde gældende i 1953 om, at situationen måtte betragtes som ændret efter den nye forfatning, og at vi efter den nye forfatning skulle sætte snævre grænser. Må jeg også sige, at vi har eksempler på, at man har kunnet enes i finansudvalget om ikke at følge en ministers krav om at få en bevilling i finansudvalget; det gælder f. eks. forslaget om udvidelse af Kastrup lufthavn. Nu har vi en flertalsregering, og det faktiske er vel, at det betyder, at derved er alle regeringspartiernes repræsentanter, når forslagene kommer til behandling i finansudvalget, mere begrænset i deres handlefrihed, end finansudvalgets flertal var, så længe vi havde en mindretalsregering. Mon nogen, som bedømmer tingene nøgternt, vil bestride, at sådan forholder det sig?

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup gjorde nogle bemærkninger om, at det er bemærkelsesværdigt, at den sag, vi behandler i dag, er det eneste politiske stormløb, der havde været imod regeringen. Det ærede medlem hr. Per Hækkerup skulle have læst det af os stillede dagsordensforslag med større omtanke, end han øjensynlig har gjort. Vi har netop villet formulere vort forslag til dagsordenen således, at det ikke udtrykker mistillid, således at det ikke er udtryk for noget stormløb imod regeringen, men er udtryk for, at vi appellerer til det høje ting om at få tilstrækkelig hjælp til at sikre den behandlingsmåde, som vi over for det danske folkestyre finder er nødvendig og forsvarlig, når det drejer sig om så store bevillinger. Det er det, der har været det afgørende for os. Og når det ærede medlem hr. Per Hækkerup mener, at der bare er tale om et politisk stormløb o. s. v., er det mest udtryk for, at han øjensynlig går rundt med en evig angst, og at

det er den, der har motiveret hans udtalelser i dag.

Det ærede medlem hr. Lannung gjorde nogle bemærkninger, der skulle vise, at man havde fulgt denne praksis også ved en række tidligere lejligheder, og nævnte nogle forskellige bevillinger på fra 2,3 mill. kr. helt op til 13 mill. kr. Jeg vil gerne for det første sige til det ærede medlem, at der er en meget betydelig forskel i omfanget af de bevillinger, det ærede medlem nævnte, og dem, hvis indhold vi drøfter her i dag, og for det andet, at da det gjaldt disse mindre bevillinger, som det ærede medlem hr. Lannung nævnte, var der klar saglig enighed om, at dette var rigtigt, blandt alle de i finansudvalget repræsenterede partier. Her har vi gjort gældende, at det er muligt, det er rigtigt, men man er ikke i stand til på det foreliggende grundlag at foretage den indbyrdes vurdering af, hvorvidt det er rigtigt eller ej. Det må da betyde noget også for det ærede medlem, hvorvidt der er enighed, eller hvorvidt stillingen i det pågældende finansudvalg er således, at man kun kan gennemtrumfe regeringens vilje med 9 stemmer mod 8. Det kan da ikke være sådan, at det er ligegyldigt. Jeg vil på ny henvise til, at man løber en stærk risiko for at få undergravet regler, som både det ærede medlems parti og mit parti og andre partier var enige om at det var væsentligt at sikre under den nye forfatningsform, bl. a. at der var afgørende retteligheder, som et mindretal af betragtelig størrelse skulle kunne udøve over for de foranstaltninger, lovgivningsmagten havde at beskæftige sig med.

Den højtærede undervisningsminister gjorde nogle bemærkninger til formanden for finansudvalget. Hvis det nu var så aldeles presserende for den højtærede undervisningsminister, kunne han jo have oplyst, hvor ofte han havde rykket for at få afgørelsen. Det foreligger der ikke noget om. Jeg henviser igen til, at man gennem et lovforslag kunne have fået en hurtigere afgørelse end den, man nu har fået.

Den højtærede undervisningsminister taler om, at der forelå en detailprojektering, og at der var tilslutning til, at der skulle foretages en detailprojektering, og, siger den højtærede minister, derved var en stillingtagen givet. Er det nu rigtigt? Er det